

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **V. U.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 5.12.2014, č. j. MSK 134608/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 20.2.2015 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5.12.2014, č. j. MSK 134608/2014, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 1.9.2014, č. j. SMO/311409/14/DSČ/Mar o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce namítal, že procesním postupem žalovaného byl zkrácen na svých právech, neboť mu byla odňat možnost se vyjádřit před správním orgánem, a to na odboru dopravně-správních činností dne 28.8.2014. Uvedl, že dne 11.8.2014 mu bylo doručeno předvolání k ústnímu jednání na 28.8.2014 ve 14:00 hodin s poučením, že písemná omluva z ústního jednání musí být správnímu orgánu doručena před zahájením jednání. Ve stanovený den před zahájením jednání se dostavil ke správnímu orgánu, aby požádal o přenařízení jednání z důvodu svého nepříznivého zdravotního stavu. Byl nemocen a pod vlivem léků. Tato skutečnost vyplývá i z protokolu o ústním jednání. Jeho žádosti o přenařízení jednání nebylo vyhověno a správní orgán v ústním jednání pokračoval i přes jeho nepříznivý zdravotní stav. Žalobce dále uvedl, že opakovaně i do protokolu uváděl, že „není schopen myslet, neboť je nemocen a pod vlivem silných léků“, přesto správní orgán pokračoval v jednání. Žalobce dále poukazoval na to, že i poté sdělil správnímu orgánu, že

„jednotlivé listiny spisové dokumentace nečetl, neboť je ve stavu, který to vylučuje, a tudíž se se spisovou dokumentací neseznámil“. Žalobce dále namítal, že je osobou neznalého práva, nebyl schopen jinak na danou situaci reagovat, nebyl schopen pro svůj špatný zdravotní stav předložit ani potvrzení z městské nemocnice, které měl u sebe. Z odůvodnění rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 1.9.2014 vyplývá, že správní orgán hodnotil jeho zdravotní stav s tím výsledkem, že nemohl být při ústním jednání v takovém stavu, který by vylučoval jeho vnímání a možnost výpovědi. Žalobce má za to, že jeho zdravotní stav mohl být posouzen pouze znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, který navrhoval vypracovat v rámci svého odvolání, což se nestalo. Zánět středního ucha je velmi bolestivé onemocnění a nemocný na postižené uši vůbec neslyší. Žalobce má za to, že správní orgán není oprávněn posuzovat sám jeho zdravotní stav, navíc za situace, kdy žalobce byl od 12:34 hodin vyšetřován v nemocnici, tedy bezprostředně předtím, než se dostavil ke správnímu orgánu. K této námitce žalobce uzavřel, že popsáním postupem správního orgánu mu byla odňata možnost vyjádřit se ke skutku a rovněž mu nebyla správním orgánem dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu.

Žalobce dále namítal, že správní orgán rovněž nerespektoval základní pravidla při zjišťování skutkové podstaty přestupku, nezjistil skutečnosti, zda žalobce je držitelem řidičského průkazu vydaného v cizí zemi a neprovedl jediný důkaz, který navrhoval.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou v podstatě opakováním námitek odvolacích, s nimiž se v napadeném rozhodnutí již vypořádal. Žalovaný zdůraznil, že nehodnotil zdravotní stav žalobce jako takový, nýbrž hodnotil jeho omluvu z ústního jednání konaného dne 28.8.2014 ve 13:50 hodin za situace, kdy se žalobce k jednání osobně dostavil, nepředložil žádný doklad o svém zdravotním stavu, pouze tvrdil, že je nemocen, má zánět středního ucha, je pod vlivem léků, není schopen myslet, není schopen číst listiny a vypovídat. Dne 29.8.2014, tedy den po ústním jednání, pak byla na podatelnu správního orgánu I. stupně osobně doručena lékařská zpráva vystavená dne 28.8.2014 ve 12:34 hodin (tedy ještě před započatím ústního jednání), z níž však nevyplývá, že žalobce byl práce neschopen nebo měl nařízen klid na lůžku. Podle žalovaného je z uvedeného zřejmé, že omluva žalobce nebyla náležitá, neboť nebyla učiněna bezodkladně, tedy ihned jakmile to žalobci okolnosti dovolily, a důvod omluvy nebyl prokázán. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.6.2013, č. j. 6 As 25/2013-23. Žalovaný dále uvedl, že z výpisu z registru řidičů ani z informací zprostředkovaných Ministerstvem dopravy nevyplývá, že by žalobce kdy byl držitelem nějaké skupiny řidičského oprávnění. Své tvrzení, že je držitelem řidičského průkazu Velké Británie, případně Skotska, žalobce ničím nepodložil, nenabídl k němu žádné důkazy, tedy účinně nezpochybnil důkazy správním orgánem provedené, svědčící v jeho neprospěch. Žalovaný má za prokázané, že žalobce držitelem řidičského oprávnění v rozhodné době nebyl.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovil souhlas. Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud na základě podané žalobě přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správních spisů žalovaného a Magistrátu města Ostravy zjistil krajský soud následující skutečnosti:

Dne 18.1.2014 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 18.1.2014 ve 22:00 hodin řídil žalobce, jehož totožnost byla zjištěna z cestovního pasu, motorové vozidlo Honda Accord, RZ X na ulici Francouzská v Ostravě, kde byl předepsaným způsobem zastaven na ulici U Soudu. Lustrací bylo zjištěno, že řidič není držitelem řidičského oprávnění. Porušil ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. a je podezřelý z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. Na místě byla provedena dechová zkouška s negativním výsledkem. Řidiči byla další jízda zakázána. Byl poučen dle § 13 a § 61 zákona č. 273/2008 Sb. a byla mu dána možnost se k celé věci vyjádřit. Poučení porozuměl. Žalobce nepodal žádné vyjádření a oznámení podepsal. Součástí spisu je i výpis z registru řidičů, z něhož vyplývá, že žalobce není držitelem platného řidičského průkazu, není držitelem žádné skupiny vozidel oprávnění. Výpis je ze dne 3.2.2014.

Z oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání na 25.2.2014 bylo zjištěno, že žalobci bylo doručeno 17.2.2014 (§ 23 odst. 4, § 24 odst. 1 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb.). Žalobci bylo sděleno, že je předvolán jako obviněný z předmětného přestupku, bylo mu dáno poučení dle § 59, § 37, § 33, § 36 odst. 3 správního řádu, § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. K ústnímu jednání dne 25.2.2014 se žalobce nedostavil a správní orgán I. stupně ve věci rozhodl 25.2.2014. Ze spisu dále vyplývá, že 27.2.2014 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání žalobce, které obsahuje omluvu žalobce z ústního jednání, konaného dne 25.2.2014 s odůvodněním, že byl ve špatném zdravotním stavu, pod vlivem analgetik, nebyl schopen se dostavit k ústnímu jednání a nemohl se ani telefonicky omluvit. Žalobce současně požádal o přenařazení termínu ústního jednání. K tomuto podání doložil lékařskou zprávu, z níž vyplývá, že 7.2.2014 byl žalobce vyšetřen pro poranění pravého ramene, bylo mu doporučeno, aby dané místo ledoval, byla mu doporučena analgetika, klidový režim pravé horní končetiny a kontrola při potížích kdykoliv ihned jinak za 14 dnů na traumatologii v místě bydliště.

Proti označenému rozhodnutí Magistrátu města Ostravy podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl 30.6.2014 rozhodnutím č. j. MSK 74543/2014 a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 25.2.2014 zrušil a věc vrátil Magistrátu města Ostravy k novému projednání a rozhodnutí. V uvedeném rozhodnutí žalovaný učinil jednak závěr o tom, že správní orgán I. stupně byl oprávněn dle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, projednat věc v nepřítomnosti žalobce a následně i rozhodnout s tím, že předvolání bylo žalobci doručeno s dostatečným předstihem a lhůta dle § 59 správního řádu byla zachována. K omluvě žalobce podané na podatelnu den po vydání napadeného rozhodnutí uvedl, že její požadovaná bezodkladnost a důvodnost nebyla ničím doložena. Žalovaný konstatoval, že žalobcem předložená lékařská zpráva potvrzuje toliko to, že dne 7.2.2014 byl vyšetřen pro poranění pravého ramene a že lékařská zpráva rozhodně nedokládá, že by se žalobce nemohl ze zdravotních důvodů dne 25.2.2014 k ústnímu jednání dostavit. Dále uvedl, že pouhé tvrzení žalobce, že byl ve špatném zdravotním stavu, pod vlivem analgetik a neměl

žádnou možnost se z ústního jednání omluvit, žalovaný neuvěřil, a to i s přihlédnutím k tvrzenému, že předvolání si měl žalobce vyzvednout osobně na poště den před nařízeným ústním jednáním. Poznamenal, že i po vydání rozhodnutí může být omluva přijata jako včasná, avšak toto není případ žalobce, který včasnost (bezodkladnost – bezprostředně poté, co se o překážce k dostavení se k ústnímu jednání dozví) své omluvy nedoložil. Žalovaný dále konstatoval, že z úředního záznamu vyplývá, že žalobce měl policistům tvrdit, že má řidičský průkaz Velké Británie, kde pobývá a kde řidičský průkaz zanechal. Při ústním jednání dne 25.2.2014 žalobce nebyl přítomen a nebylo tak možné jej s touto informací konfrontovat, v odvolání žalobce o řidičském průkazu Velké Británie, který by osvědčoval jeho řidičské oprávnění ničeho nezmínil. Uvedl dále, že správní orgán I. stupně vycházel toliko z výpisu z registru řidičů v ČR, v němž je uvedeno, že tento není držitelem příslušného řidičského oprávnění, ovšem tvrzení žalobce zaznamenané v úředním záznamu policisty si neověřil. Přestože žalobce informaci zaznamenanou policistou ničím nedoložil, bylo podstatné v souladu se zásadou o bezpochybném zjištění stavu věci tuto informaci ověřit, zvláště, kdy mělo jít o řidičský průkaz vydaný státem Evropské unie, který řidičské oprávnění na území České republiky osvědčuje. Poznamenal, že informaci o vydaném řidičském průkazu Velkou Británií na jméno žalobce si vyžádal správní orgán I. stupně až následně po vydání rozhodnutí, kdy obdržel prostřednictvím Ministerstva dopravy ze strany Velké Británie zprávu v anglickém jazyce, ze které má být zřejmé, že o řidiči s osobními údaji žalobce nebyl nalezen žádný záznam. Žalovaný učinil závěr, že informace o možnosti existence řidičského průkazu vydaného ve Velké Británii na jméno žalobce měla být prověřena již v průběhu řízení a nelze až po vydání napadeného rozhodnutí akceptovat dodatečnou zprávu z Velké Británie a vycházet z ní, aniž by se zprávou byl účastník řízení obeznámen a měl možnost se k ní vyjádřit. Z důvodu, kdy nebyl před vydáním rozhodnutí zjištěn stav věci, o němž by nebyly pochybnosti, rozhodl žalovaný o zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí.

V dalším průběhu řízení pak správní orgán I. stupně, jak vyplývá z úředního záznamu na č. I. 26 ze dne 25.7.2014, zaslal vedoucímu oddělení vnějších a zahraničních vztahů Magistrátu města Ostravy panu PhDr. Z. S. listinu s datem 1.5.2014, kterou od příslušného úřadu ve Velké Británii obdrželo Ministerstvo dopravy ČR, o prověření anglického řidičského průkazu vydaného na osobu žalobce. Ze sdělení příslušného anglického úřadu (DVLA) ze dne 1.5.2014, jejíž překlad z anglického do českého jazyka provedl pan PhDr. Z.S. vyplývá, že uvedený úřad nebyl schopen najít žádný řidičský záznam s osobními údaji žalobce, které předmětnému úřadu poskytlo Ministerstvo dopravy. Správní orgán I. stupně následně nařídil ústní jednání na 28.8.2014. Předvolání k ústnímu jednání bylo žalobci doručeno do vlastních rukou 11.8.2014. Žalobci bylo sděleno, v jaké věci je předvolán, bylo mu dáno poučení dle § 59 správního řádu, § 33, § 36 odst. 1, 2 a 3, § 37 odst. 4, odst. 5 správního řádu a § 74 odst. 1 zákona o přestupcích.

Z protokolu o ústním jednání ze dne 28.8.2014, které započalo v 13:50 hodin vyplývá, že se žalobce dostavil ke správnímu orgánu I. stupně, poté co mu byla poskytnuta příslušná poučení, a bylo konstatováno, z jakého přestupku je žalobce obviněn, žalobce uvedl, že si volí zmocněnkyni JUDr. Alenu Porostlou, se sídlem Ostrava, Prostorná 4, aby ho zastupovala v této věci. Po zopakování obvinění žalobce uvedl, že obvinění i poučení porozuměl a nejsou mu známy okolnosti, které by bránily projednání věci. Poté k této větě uvedl, že „obvinění neporozuměl, neboť není schopen v této chvíli myslet, neboť je nemocen a je pod vlivem silných léků“. Žalobce byl následně seznámen s obsahem kompletní spisové dokumentace, správní orgán provedl důkaz listinami dle § 51 odst. 1 a § 53 odst. 6 správního řádu, a to oznámením

přestupku sepsaným na místě jeho spáchání, výpisem z evidenční karty řidiče, respektive z registrů řidičů, sdělením příslušného anglického úřadu ohledně řidičského oprávnění a jeho překladem. Žalobce poté uvedl, že jednotlivé listiny spisové dokumentace nečetl, neboť je ve stavu, který to vylučuje, tudíž se se spisovou dokumentací neseznámil. Poznamenal, že ke správnímu orgánu se nedostavil za účelem konání ústního jednání, ale z důvodu, aby se z ústního jednání omluvil, neboť jak uvedl výše, je nemocen. Nyní není schopen vypovídat, neboť mu není dobře a má v sobě léky. Má zánět středního ucha. Uvedl, že správnímu orgánu do 29.8.2014 doloží lékařskou zprávu o zdravotním stavu. Správní orgán I. stupně poté konstatoval, že nebylo navrženo doplnění důkazů, prohlásil dokazování za ukončené a žalobci následně oznámil, že bude vypracováno rozhodnutí ve věci.

29.8.2014 byla správnímu orgánu I. stupně doručena lékařská zpráva MuDr. B. T., z níž vyplývá, že 28.8.2014 ve 12:34 hodin byl žalobce ošetřen, stěžoval si na bolest obou uší s tím, že má uši zalehlé a trochu rýmu. Po vyšetření lékařka žalobci doporučila nosní kapky, dále tablety Xyzal, Otipax gtt. do obou uší, tablety Brufen při bolesti, byl mu doporučen fyzický klid a kontrola za týden, při zhoršení stavu dříve.

Dne 1.9.2014 Magistrát města Ostravy vydal rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným, že dne 18.1.2014 ve 22:00 hodin v Ostravě-Porubě, na ulici Francouzská, až na ulici U Soudu, ve směru jízdy k občerstvení McDonalds, řídil motorové vozidlo tovární značky Honda, RZ X, přestože nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění. Tímto jednáním porušil § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta v částce 25.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 14 měsíců, počínaje dnem nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobci byla současně uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku v částce 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti sankce pokuty a nákladů řízení.

Ze spisu dále vyplývá, že 9.9.2014 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání advokátky JUDr. Aleny Porostlé, v němž sdělila správnímu orgánu, že nepřevzala zastoupení žalobce v této věci a správnímu orgánu vrací rozhodnutí ze dne 1.9.2014.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 5.12.2014, č. j. MSK 134608/2014. Odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu potvrdil. Rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 22.12.2014. V odvolání žalobce, shodně jako v žalobě proti rozhodnutí žalovaného, namítal, že nebyly splněny podmínky pro to, aby se konalo ústní jednání dne 28.8.2014, že byl nemocen, bezprostředně před jednáním vyhledal lékařskou pomoc v Městské nemocnici v Ostravě, měl bolesti obou uší a byl pod vlivem léků. Nebyl ve stavu, aby se mohl zúčastnit jakéhokoli jednání. O svém zdravotním stavu doložil dne 29.8.2014 lékařskou zprávu a měl za to, že správní orgán měl ústní jednání nařídit na jiný termín. Dále namítal, že postupem správního orgánu mu byla odňata možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu a k důkazům o nich, uplatňovat skutečnosti a navrhopvat důkazy na svou obhajobu. Pokud správní orgán hodnotil jeho zdravotní stav tak, že byl zcela kompetentní vypovídat a vnímat danou realitu, pak s tímto žalobce nesouhlasí. Poukazoval na to, že správní orgán nemá požadované lékařské znalosti a navrhl, aby ve věci byl ustanoven znalec z oboru zdravotnictví, který jeho zdravotní stav posoudí. Dále uváděl, že v době jízdy dne 18.1.2014 byl držitelem

řidičského průkazu, který byl vydán ve Skotsku, poukazoval na to, že vzhledem k tomu, že mu v řízení nebyla dána možnost jakkoliv se vyjádřit, uvádí tuto skutečnost v odvolání.

Žalovaný odvolání neshledal důvodným. Odkázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, v němž Magistrát města Ostravy podrobně rozvedl, proč omluvu žalobce neakceptoval s tím, že žalobce žádal o odročení jednání z důvodu dovolené advokátky, teprve po odmítnutí této omluvy a objasnění podmínek pro odročení jednání, žalobce uvedl, že je nemocen a pod vlivem silných léků. Navenek nicméně působil zcela zdravě, normálně komunikoval a do okamžiku, než byl jeho požadavek o odročení ústního jednání odmítnut, se měl usmívat. Žalovaný poukázal také na to, že z protokolu rovněž plyne, že žalobce se ústního jednání účastnil až do 15:00 hodin, kdy bylo jednání ukončeno, k čemuž je v rozhodnutí poznamenáno, že mezitím si mimo jiné vyřídil tři telefonické hovory. Dle žalovaného z kontextu všech skutečností pak plyne, že žalobce zjevně byl schopen nejen s úředními osobami bez obtíží komunikovat. K předloženému lékařskému potvrzení žalovaný uvedl, že lékařkou nebyl žalobci nařízen zvláštní léčebný režim ani prováděn zákrok. Vyslovil názor, že bolest a zalehlost uší je prakticky neměřitelný subjektivní pocit udávaný pacientem, např. na rozdíl od tělesné teploty, kterou však žalobce uvedl jako nezvýšenou. Žalovaný se ztotožnil s konstatováním správního orgánu I. stupně, že žalobci byla doporučena pouze běžná léčiva, kdy zejména vliv kapek do nosu či uší, avšak ani základních léků k tlumení bolesti, u dospělého člověka při dodržení předepsaného množství, nevyvolává naprostou nezpůsobilost vnímání. Žalovaný dále konstatoval, že správní orgán je povinen a plně oprávněn důvody omluvy hodnotit, přičemž doložení lékařské zprávy či potvrzení neznamená, že je správní orgán diskreční pravomoci zbaven. Tím spíše v situaci, kdy žalobce u ústního jednání toliko zdravotní obtíže tvrdil. Správní orgán I. stupně přirozeně a logicky tvrzení žalobce porovnal s realitou jeho chování a vystupování, která zjevně nemožnosti účastnit se jednání nenasvědčovala. Ostatně, zdaleka ne každá porucha zdraví znamená, že se obviněný nemůže ústního jednání účastnit, a tak tomu zjevně bylo i v posuzovaném případě. Žalovaný neshledal věrohodným tvrzení žalobce, že se dostavil k magistrátu jen za účelem omluvy, jelikož jím předložená lékařská zpráva uvádí datum a čas 28.8.2014 12:34 hodin. Poukázal na to, že žalobce tedy měl navštívit ORL ambulanci Městské nemocnice Ostrava bezprostředně předtím, než se dostavil ke správnímu orgánu I. stupně, přesto nebyl schopen vystavené potvrzení u ústního jednání předložit. Pro připomenutí žalovaný dodal, že k předchozímu ústnímu jednání se žalobce nedostavil bez omluvy, následně se však rovněž pokusil uplatnit překážku v podobě poruchy zdraví, kdy měl být pro změnu pod vlivem analgetik v souvislosti s omezením hybnosti pravého ramene. Vyhodnocením všech skutečností ve vzájemné souvislosti dospěl žalovaný k závěru, že především svým jednáním přímo před správním orgánem žalobce prokázal, že nebyl ve stavu natolik nezpůsobilým, že by nemohl rozumět a nerozuměl průběhu ústního jednání, pokud přes udávanou bolest uší neomezeně komunikoval s úředními osobami a vyřizoval si telefonické hovory. Vyslovení takového názoru je opřeno o poznatky, jimiž může disponovat každý laický pozorovatel. Požadavek na zkoumání zdravotního stavu žalobce znalcem žalovaný neshledal opodstatněným a jako nadbytečný jej odmítl. Žalovaný uzavřel, že správní orgán I. stupně nepochybil, když v souladu s větou druhou ust. § 74 odst. 1 věty první zákona o přestupcích věc projednal a následně vydal meritorní rozhodnutí, neboť překážku tvrzenou přítomným žalobcem neshledal vážnou a reálnou. Uvedl také, že dojem obstrukčnosti omluvy žalobce mimo skutečného průběhu ústního jednání a již druhé omluvy z ústního jednání „v poslední chvíli“, umocňuje i prohlášení žalobce o volbě právní zástupkyně, která se k ústnímu jednání nemůže z důvodu čerpání dovolené dostavit, když tato

následně magistrát informovala, že zastoupení žalobce nepřevzala. Žalovaný zdůraznil, že v řízení byla dodržena zásada ústnosti a bezprostřednosti a žalobci bylo umožněno se vyjádřit ke všem podkladům pro rozhodnutí, záleželo toliko na něm, jak s těmito právy naložil.

Žalovaný neshledal opodstatněnou ani námitku směřující proti vlastnímu přestupku. Poznamenal, že žalobce nepopíral, že dne 18.1.2014 okolo 22:00 hodin v Ostravě řídil motorové vozidlo, při kontrole hlídkou policie však na místě tvrdil, že je držitelem řidičského průkazu Velké Británie. V odvolání tvrzení pozměnil v tom, že je držitelem řidičského průkazu ve Skotsku. Žalovaný odkázal na výpis z evidenční karty řidiče ke dni 3.2.2014, z něhož plyne, že žalobce k danému dni nebyl jako držitel řidičského oprávnění v registru řidičů v České republice evidován, o prověření udělení řidičského oprávnění žalobci ve Velké Británii správní orgán I. stupně požádal prostřednictvím Ministerstva dopravy, přičemž dne 21.5.2014 obdržel odpověď zahraničního úřadu DVLA (Driver Vehicle Licensing Agency), v níž sděluje, že nebyl nalezen žádný záznam, který by odpovídal údajům o osobě žalobce. K překladu sdělení z anglického do českého jazyka žalovaný poznamenal, že v ust. § 16 odst. 2 správní řád předpokládá možnou znalost cizího jazyka úředními osobami, v tomto smyslu proto v projednávaném případě postačoval oficiální překlad zpracovaný magistrátem s tím, že podstata sdělení spočívá v jediné a nikoliv složité větě, z níž i bez jakékoliv znalosti cizího jazyka lze odušit negativní sdělení, mimo jiné pro absenci údajů o Evropské unii standardizovaných skupinách řidičského oprávnění, číslu řidičského průkazu či datu udělení oprávnění. Žalovaný dále uvedl, že nevznikla potřeba udělení řidičského oprávnění znovu prověřovat ve vazbě na to, že žalobce zjevně v reakci na opatřenou listinu své tvrzení o řidičském oprávnění v odvolání změnil s tím, že žalovanému je známo, že Velká Británie, správně Spojené království Velké Británie a Severního Irska, je parlamentní monarchií složenou z Anglie, Skotska, Walesu a Severního Irska. Odpověď ústředního orgánu DVLA o absenci údajů o žalobci v evidenci, pokrývá vydání řidičského průkazu, respektive držení řidičského oprávnění ve všech zemích Spojeného království Velké Británie. Žalovaný uzavřel, že ničím nedoložené, nekonkretizované a nadto pozměňované tvrzení žalobce proto považuje za nepravdivé a vyvrácené. Žalovaný v závěru uvedl, že v řízení byl konformně se zásadou materiální pravdy zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a zabýval se dále přezkoumáním uložené sankce.

Krajský soud předně konstatuje, že žaloba doručená soudu dne 20.2.2015 byla podána včas, neboť rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci 22.12.2014 (§ 72 odst. 1 s.ř.s.).

Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů, o přestupku koná správní orgán I. stupně ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, až byl řádně předvolán, se k projednání dostavit, nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Podle ust. § 59 věty čtvrté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nemůže-li se ze závažných důvodů předvolaný dostavit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodu správnímu orgánu omluvit.

S žalobní námitkou, že správní orgán I. stupně neakceptoval jeho žádost o přenařízení jednání a že byl zkrácen na svých právech s argumentací, že mu byla odňat možnost se vyjádřit před správním orgánem dne 28.8.2014 a že mu nebyla dána

možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu krajský soud nesouhlasí. Podle článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má každý právo, aby jeho věc byla projednána v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. V rozhodnutí č. j. 9 As 101/2012-60 Nejvyšší správní soud kromě jiného konstatoval, že již samotná povaha práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného pro svou realizaci v praxi vyžaduje též jistý stupeň součinnosti ze strany obviněného z přestupku, kterou lze spatřovat např. v tom, že se fyzicky dostaví, případně se náležitě omluví, pokud se nemůže dostavit, byť se jednání zúčastnit chce. Správní orgán má povinnost akceptovat omluvu, která je náležitá; to předpokládá jak její bezodkladnost, tak i relevanci důvodů, o něž se opírá, konec citace. Krajský soud souhlasí se závěrem žalovaného, že správní orgán I. stupně nepochybil, když v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích věc projednal dne 28.8.2014 a následně vydal meritorní rozhodnutí. Jak výše konstatováno k ústnímu jednání na den 28.8.2014 ve 14:00 hodin byl žalobce řádně předvolán dne 11.8.2014 a současně byl poučen dle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, dále dle § 73 odst. 2 téhož zákona a § 36 odst. 3 správního řádu, a to ať již o jeho právu vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladly za vinu a k důkazům o nich, o uplatňování skutečností a navrhování důkazů na svou obhajobu, o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí či o náležitostech omluvy z ústního jednání, respektive o tom, kdy lze věc projednat v nepřítomnosti obviněného z přestupku. V dané věci bylo prokázáno, že k ústnímu jednání dne 28.8.2014 nařízenému na 14:00 hodin se žalobce dostavil, přičemž v 13:50 hodin správnímu orgánu po zahájení jednání sdělil, že ke správnímu orgánu se dostavil, aby se omluvil, tvrdil, že není schopen myslet, listiny ve spisu nečetl s tím, že je ve stavu, který to vylučuje a tudíž se se spisovou dokumentací neseznámil. Tvrdil, že lékařskou zprávu správnímu orgánu doloží. Z obsahu protokolu, jak byl jeho obsah výše citován, vyplývá, že žalobce s úřední osobou přílehavě komunikoval, odpovídal na kladené otázky. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že svým jednáním žalobce přímo před správním orgánem prokázal, že nebyl ve stavu natolik nezpůsobilém, že by nemohl rozumět a nerozuměl průběhu ústního jednání i přes udávanou bolest uší. Z lékařské zprávy, kterou žalobce správnímu orgánu doručil až následující den po ústním jednání, přičemž z této zprávy vyplývá, že ošetřen měl být 28.8.2014, čili v den, kdy se konalo ústní jednání, a to ještě v době před nařízeným jednáním ve 12:34 hodin, rovněž nebylo prokázáno, že by žalobce byl ve stavu natolik nezpůsobilém, že by nemohl rozumět a nerozuměl průběhu ústního jednání pro udávané zdravotní obtíže, jak zcela přílehavě uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí. I soud se ztotožňuje s konstatováním žalovaného, že žalobci byla doporučena pouze běžná léčiva, která u dospělého člověka při dodržení předepsaného množství nevyvolává naprostou nezpůsobilost vnímání, přičemž správní orgán I. stupně zcela přirozeně a logicky porovnal žalobcem tvrzené zdravotní obtíže s jeho faktickým chováním a vystupováním, které nemožnost účastnit se jednání nenasvědčovalo. Souhlasí i s názorem žalovaného, že za popsané situace bylo nadbytečné provádět ohledně zdravotního stavu žalobce důkaz znaleckým posudkem. Soud souhlasí s názorem žalovaného, že ne každá porucha zdraví znamená, že se daná osoba nemůže ústního jednání zúčastnit, což se týká i posuzovaného případu. Za tohoto stavu soud konstatuje, že zde nebyl důležitý důvod ve smyslu § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích pro odročení jednání. V daných souvislostech je nutno zdůraznit také tu skutečnost, že ústní jednání dne 28.8.2014 se konalo až do jeho ukončení za přítomnosti žalobce, u tohoto jednání byly provedeny listinné důkazy, žalobci byla dána možnost vyjádřit se ke všem podkladům pro rozhodnutí a bylo jen na žalobci, zda svého práva využije. Po ústním jednání již nebyl správní spis doplňován o žádné nové podklady, pouze stávající podklady byly provedeny zákonem předvídaným způsobem

jako důkazní prostředky. Jestliže žalobce svého práva dle § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, s nimiž byl u ústního jednání řádně seznámen, nevyužil, nelze tuto okolnost klást k tíži správních orgánů.

Nedůvodná je i námitka žalobce, že správní orgán nezjistil skutečnost, zda žalobce je držitelem řidičského průkazu vydaného v cizí zemi a že neprovedl jediný důkaz, který žalobce navrhoval. Jak bylo zjištěno ze správních spisů správních orgánů obou stupňů, žalobce při projednání přestupku na místě samém nejprve tvrdil, že má pouze řidičský průkaz Velké Británie, který nemá momentálně u sebe, u jednání k této věci ničeho neuváděl a pak v odvolání tvrdil, že je držitelem řidičského průkazu, který mu byl vydán ve Skotsku. Žádné důkazy zejména v podobě předložení onoho řidičského průkazu, žalobce správním orgánům nepředložil a nadto jeho obhajoba byla vyvrácena zprávou ústředního orgánu DVLA (Driver and Vehicle Licensing Agency) ze dne 1.5.2014, kterou si správní orgán I. stupně vyžádal prostřednictvím Ministerstva dopravy, aby bylo prověřeno udělení řidičského oprávnění žalobci ve Velké Británii, správně Spojeném království Velké Británie a Severního Irska, které je jak správně uvedl žalovaný parlamentní monarchií, složenou z Anglie, Skotska, Walesu a Severního Irska. Ve zprávě tohoto zahraničního úřadu je uvedeno, že nebyl nalezen žádný záznam, který by odpovídal údajům o osobě žalobce a je nepochybné, že odpověď ústředního orgánu DVLA o absenci údajů o žalobci v evidenci pokrývá vydání řidičského průkazu, respektive držení řidičského oprávnění ve všech zemích Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, jak uvedl žalovaný s podrobnou argumentací, s níž se soud ztotožňuje a na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje.

Závěrem soud konstatuje, že správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí, dostaly. Správní orgán se dostatečně ve svém rozhodnutí vypořádal s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí je zákonné. Správní orgány také řádně odůvodnily právní kvalifikaci správního deliktu, naplnění skutkové podstaty a výše stanovených sankcí. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

S ohledem na shora uvedené krajský soud jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29.7.2015

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**